

greb fra Interpellanternes Side mod den Kandidat, til hvem den ikke er rettet, det er et Forsøg paa at stille hans Politik blot og komme ham til Livs og saae Ham paa ham (Afbrydelse). Jeg siger ikke, det er saaledes altid i det praktiske Liv, meget ofte vil det være den sande og virkelige Betydning, at Interpellationen er et Angreb paa den interpellerede Kandidat. Men nu kan det i mange Tilfælde være taktisk, velberegnet og fornuftigt Maanvære at adressere en saadan Interpellation ikke til den Kandidat, man vil angribe, men til Modkandidaten. Det kan være et taktisk, fornuftigt Gif, thi derved faar vedkommende Kandidat, der ikke angribes, Leilighed til at tage det op, gjen tage det og gjøre det til sit og saaledes forsøge det med forstærket Eftertryk. Det kan stille sig saaledes. I saadant Tilfælde, at der i Virkeligheden foreligger et Angreb i Interpellationen, et Angreb paa den Kandidat, der ikke interPELLERES, vil jeg sige, at jeg ikke nærer den fjerneste Tvivl om, at den Formand, der under disse Omstændigheder negter den angrebne Kandidat Ordet for at forsvare sig, gjør sig skyldig i en meget stor Malconducte, skyldig i en virkelig Feil. Hvad nu Forholderet i Assens angaar, er det oplyst i Klagen og erkjendt af Valgbestyrelsens Formand, der har været hørt derom, at den givne Interpellation angaar en Sag af almindelig Interesse for begge Kandidaterne, den angik nemlig Spørgsmaalet om en stedlig Jernbane for Kredsen. Jeg siger, det er altsaa et af de Forhold, hvor det i Reglen vil være naturligt at tilstede begge Kandidaterne at udtale sig, men der er Meget, der taler for, at Interpellationen i Virkeligheden har havt det af mig sidst nævnte Indhold, i Virkeligheden har været et Angreb paa den faldne Kandidat, der adresseredes til den valgte Kandidat. Saaledes fremstilles det i alt Fald fra Klagerens Side, idet Klageren gjør gjældende, at den Interpellation, som blev rettet til Modkandidaten, refererede sig til Yttringer, der paa et Møde nogle Dage i Forveien vare faldne ikke fra Kandidaten selv, men fra en af hans politiske Venner, og at disse Yttringer bleve optagne i Interpellationen paa en saadan Maade, at Interpellationen derved blev et Angreb paa Kandidaternes Parti, at den kom til at indeholde en Beskyldning mod dette Parti for Uvederhæftighed. Der foreligger ikke Andet derom, end hvad jeg saaledes refererer efter Klagen, men denne Klage har været sendt til Valgbestyrelsens Formand, og han har ikke udtalt sig om dette Punkt. Han siger kun derom,

at den valgte Kandidat havde fortelligt besvaret en Interpellation, men det er naturligvis ikke det, det kommer an paa, om Kandidaten har svaret kort eller langt, men selvfølgelig det: Hvad gif Interpellationen ud paa, og hvad svarede Kandidaten paa den. Jeg tror derfor, at man trostigt kan gaa ud fra, at det forholder sig i Assens, saaledes som den faldne Kandidat har fremstillet det, nemlig at Interpellationen i Virkeligheden var et Angreb paa ham og hans Parti, og dette Angreb har han ikke faaet Lov til at forsvare sig imod. Men saa siger jeg, vi ere komne saa vidt ved Undersøgelsen, at det efter Afdelingens Flertals Skjøn maa siges, at det fra Formandens Side er begaaet en Feil ved dette Valg. Det anser jeg for konstateret herved. Jeg skal strax atter indbrømme, at fordi der er begaaet en Feil fra en Formands Side, er dermed ikke givet, at Valget skal kasseres. Der hegaas rundt omkring i Landet mangfoldige Feil af Formænd. Det er Noget, der maa undersøges i det enkelte Tilfælde, og det, at Afdelingen har savnet fornøden Oplysning, saa at den ikke har været i Stand til at skjønne om, hvorvidt denne Feil i det givne Tilfælde er af en saadan Beskaffenhed, at den fornuftigvis kan antages virkelig at have havt Indflydelse paa Valgets Udfald, gjør, at Afdelingen forlanger flere Oplysninger, for at kunne træffe et virkelig begrundet Skjøn over dette. Jeg skal sige, i hvilke Retninger, efter min Mening, disse Oplysninger bør gaa. Der bør for det Første søges konstateret, hvad den paagjældende Interpellation i Virkeligheden gaar ud paa. Det bør sættes ud over al Tvivl, om Interpellationen i Virkeligheden var et Angreb paa den faldne Kandidat. Dernæst bør det ogsaa konstateres, hvorledes den valgte Kandidat har optaget denne Interpellation. Det bør undersøges, om Kandidaten har optaget dette Angreb og gjort det til sit og saaledes givet det et forøget Eftertryk. Altsaa det Næste, jeg vil have undersøgt, er dette: Hvad svarede den valgte Kandidat paa denne Interpellation. Men for det Tredie tror jeg, at vi maa have nærmere undersøgelse, hvad den faldne Kandidat vilde have brugt Ordet til, hvis han havde faaet det. Thi det er ganske vist, at det kan man ikke fortænke ham i, at han gjerne vilde forsvare sig mod dette Angreb. Men det er ikke nok, at den faldne Kandidat havde villet forsvare sig, det er ogsaa af Interesse at vide, om han kunde forsvare sig, om han virkelig har Noget at sige til det Angreb,